

บทที่ 2

วิธีดำเนินงานและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด 240 คน ชาย 120 คน หญิง 120 คน
สุ่มมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2514 ของวิทยาลัย
ครู 4 แห่ง ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

- วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
- วิทยาลัยครูอยุธยา
- วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
- วิทยาลัยครูนครปฐม

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากอันดับคะแนนเฉลี่ยประจำ
เทอมต้น ปีการศึกษา 2514 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็น 2 พวก คือ
พวกที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีอันดับคะแนนเฉลี่ย 2.75-3.75 และพวก
ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ มีอันดับคะแนนเฉลี่ย .5-1.5 แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
จากประชากรที่แบ่งไว้โดยการจับสลากจากวิทยาลัยครูแห่งละ 60 คน เป็น
กลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง 30 คน ชาย 15 คน หญิง 15 คน
และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ 30 คน ชาย 15 คน หญิง
15 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง จำนวน 120 คน
ชาย 60 คน หญิง 60 คน และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ
จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัย	กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนสูง		กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนต่ำ		รวม		ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
วิทยาลัยครูสวนสุนันทา	15	15	15	15	30	30	60
วิทยาลัยครูอยุธยา	15	15	15	15	30	30	60
วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา	15	15	15	15	30	30	60
วิทยาลัยครูนครปฐม	15	15	15	15	30	30	60
รวม	60	60	60	60	120	120	240

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ของ ฮิวเบิร์ต เจ.เอม. เฮอร์แมนส์¹⁷
(Hubert J.M. Hermans) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย เป็นแบบสอบถาม
ให้เลือกคำตอบ (Multiple Choice) จำนวนทั้งหมด 29 ข้อ

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพิจารณาจากอันดับคะแนนเฉลี่ย (Grade Point
Average) ประจำเทอมคน ปีการศึกษา 2514

¹⁷Hermans, loc. cit.

ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ที่ไฮอร์แมนส์หาไว้โดยวิธี
คูเคอร์-ริชาร์ดสัน สูตร 20 (Kuder-Richardson Formula 20) ได้ค่าสัมประสิทธิ์
แห่งความเชื่อถือได้ .82¹⁸

การหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ที่ไคแปลและ
เรียบเรียงเป็นภาษาไทยแล้วได้เสนอ 2 วิธีดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเชื่อถือได้ภายใน (Internal Reliability) ของแบบ
สอบถาม โดยวิธี คูเคอร์-ริชาร์ดสัน สูตร 20¹⁹ (Kuder-Richardson Formula 20)
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย จำนวน 40 คน
ชาย 20 คน หญิง 20 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ .79

2. การหาค่าความเชื่อถือได้ภายนอก (External Reliability) ของ
แบบสอบถามโดยวิธีทดสอบซ้ำ²⁰ (Test-Retest) กับกลุ่มตัวอย่างชุดเดิม เว้นระยะ
เวลาการทดสอบซ้ำ 2 อาทิตย์ แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้โดยวิธีของ
เพียร์สัน²¹ (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation)
ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ .82

004267

¹⁸ Ibid, p. 359.

¹⁹ J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (Tokyo: McGraw-Hill Book Company, 1965), p. 459.

²⁰ Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education (5 th ed.; New York: Longman-Green, 1960), p. 338.

²¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. (พระนคร: ไทยวัฒนา
พานิช, 2513), หน้า 108.

เกณฑ์ในการให้คะแนน

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งหมด 29 ข้อ เป็นแบบให้เลือกคำตอบ (Multiple Choice) การให้คะแนนเลือกคำตอบถูกให้ 1 คะแนน เลือกคำตอบผิดให้ 0 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 29 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงถือว่ามีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ถ้าได้คะแนนต่ำถือว่ามีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดอันดับคะแนนเฉลี่ยประจำเทอมต้นของรายวิชาทั้งหมด ปีการศึกษา 2514 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีอันดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.75-3.75 และระหว่าง 0.5-1.5 จากวิทยาลัยครูทั้ง 4 แห่ง จากแผนกทะเบียนผลการเรียน แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีอันดับคะแนนเฉลี่ย 2.75-3.75 จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีอันดับคะแนนเฉลี่ย 0.5-1.5 จำนวน 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน
2. ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 240 คน ที่สุ่มมา ทำแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. นำแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้ทั้งหมดให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวมคะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับอันดับคะแนนเฉลี่ย โดยวิธีของ เพียร์สัน²² (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation)
2. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับ

²² เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงและต่ำ

หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ เพื่อคุณลักษณะการกระจายของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาชาย และของนักศึกษาหญิง เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาชาย และของนักศึกษาหญิง เพื่อคุณลักษณะการกระจายของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง โดยใช้ ซี-เทสต์²³ (z-test)

²³ ประคอง กรรณสูต, เรื่องเกม, หน้า 87.